

Pritožba zapadnih sil radi kršenja mirovnih pogodb

Washington in London protestirala v Moskvo.
—Ali 'satelitke' res kršijo narekovane jim določbe?—'Nočemo umešavanja v naše zadeve'

Se ko je bil pokojni F. D. Roosevelt predsednik, so bili sklenjeni med Anglijo, Sovjetsko zvezo ter z vlado USA dogovori, kako se imajo v bodoče ravnavati poražene države, ki so med vojno pomagale Hitlerju in Mussoliniju.

Program "štirih svobodščin"
Roosevelt je zahteval, da morajo biti vse pogodbe s takimi državami, ki so se odprto ali pa pod masko nevtralnosti borile proti nam, sklenjene tako, da se iz njih izrebi fašizem, odstrani nacije iz uradov in da se izrečejo za demokracijo kakor jo razumemo — namreč to označbo — v Zed. državah in v Veliki Britaniji.

Stalin je na vseh konferencah, ki jih je imela velika trojica (Rusija, Anglija in USA) v to pristal.

Glavna Rooseveltova zahteva je bila pristati v njegov evangelij — 1., popolna demokracija; 2., svoboda vere; 3., svoboda tiska in govora; in 4., svoboda na ekonomskem in političnem polju.

Sporazum "neupoštevan"
Angleška vlada se je že dostikrat pritožila, da je bil ta dogovor kršen takoj ko so kapitulirale Bolgarija, Madžarska in Rumunija, ker da so baš te države nadomestile prejšnje totalitarstvo s komunistično diktaturo.

Besedniki našega državnega departamenta in pa angleška ministrstva za vnanje zadeve pravijo, da so Madžarska, Rumunija in Bolgarija, ki so nam bile med vojno sovražne, postale tiranske in da ne upoštevajo oziroma ne spoštujejo niti ene izmed točk, ki jih je veliki trojici predlagal Roosevelt in so bile soglasno sprejete.

Oboženo odgovarjajo
Na te obdolžitve, ki so bile od kraja iz Washingtona in Londona neuradno, so prizadeti besedniki obožanih vlad odgovarjali, da se točno drže pravil "ljudske demokracije", torej da so ljudstvu vse pravice ščitene, toda podvzete so potrebne mere proti elementom, ki so te države udinjali nacijem in nastal je vsled tega tudi prepotreben socialni preobrat, v katerem je mnogo ljudi kajpada vsled svojih izgub nezadovoljnih.

Ko sta se nedavno ameriška in angleška vlada spet pritožile, z notami v Bukarešto, Sofijo in Budimpešto, da so vse obljube za izvajanje demokracije kršene, so vlade omenjenih dežel odgovorile, da smatrajo take proteste za umešavanje v njihove notranje zadeve. In ob enem so zadržale, da se točno ravna po principih demokracije — namreč po programu "ljudske demokracije", kakor se jo razlaga v državah sovjetskega bloka.

Druga plat zvona
Kako misli o tem vzhodni blok, vstevši Jugoslavijo, četudi je v kominformu na črni listi.

Ali vam je naročnina potekla...?

Tekoča številka Proletarca je

2170

Ako je številka tik VAŠEGA imena na NASLOVU na PRVI strani nižja, to pomeni, da vam je naročnina potekla za toliko tednov kolikor je številka v vašem oklepaju nižja od gornje. Prosimo, obnovite jo!

Prihranite nam s tem prvi delu in na poštnini!

Oton Župančič

Dne dvanaajstega junija je preminul.

Lani je slovenski narod slavil njegovo sedemdesetletnico. Pravzaprav so jo v književnih krogih praznovali v vsi Jugoslaviji. Prirejali so mu ovacije na slavnostnih predstavah v gledališčih, na zborovanjih in v pouličnih manifestacijah.

Oton Župančič je bil največji slovenski pesnik. Lani, ob njegovi sedemdesetletnici, je društvo slovenskih književnikov izdalo v počast svojemu častnemu predsedniku (Oton Župančiču) krasno jubilejno knjigo z naslovom "Vrč, poet svoj dolg?" Pesem s tem imenom je napisal v času borbe proti okupatorjem in bodril ljudsko fronto v naporih za osvoboditev slovenskega naroda. Kajti ta svoj narod in njegov jezik je ljubil nad vse.

V enem članku, napisan tik po vojni, pravi: "Slovenskemu jeziku je bila pisana sodba, in glasila se je na smrt. Ko bi bili v tej veliki borbi, ki je divjala čez svet, zmagovali naši vnani nasprotniki s svojimi zavezniki, odpadniki našega lastnega rodu, bi bilo slovenskega jezika od danes do jutri konec za vse večne čase. O tem ne more biti po vsem, kar smo videli zadnja leta na naših tleh, niti sentence dvoma. S slovenskim jezikom pa bi bil izginil tudi narod, ki ga je govoril."

Zmaga jugoslovanske partizanske vojske nam je otela zemljo, narod in jezik, in od koder je še pred nekaj urami hreščal železni robot in kakor s herodeškimi čeljustmi razglašal okrutne zapovedi s krvavimi sankcijami, so nenadoma zaigrali zvoki domače pesmi in domače govornice, zdaj zares svobodne, malone opojene od nevajene radosti in sreče."

Slovenski narod mu je bil za njegova velika dela

(Konec na 5. strani.)

Penzije zdaj največja zahteva ameriških delavskih unij

Ena izmed največjih pridobitev, kar so si jih še kdaj priborili ameriški premogarni v svojih borbah za izboljšanje življenjskih razmer, so pokojnine, do katerih so sedaj upravičeni. So višje kakor vladne in poleg tega so tudi vladnih deležni, ko dosežejo starost 65 let.

Na tisoče premogarjev pa teh posebnih pokojnin ne prejema, ker jih je UMWU izvajala prepozno zanje. In tako morda živita v eni in isti naselbini premogarja, ki eden je deležen dvojne pokojnine, ker je delal in živel na enem kraju, drugi pa vsled stavk ali česar že moral iz kraja v kraj — se morda tepel za unijo in s stavkokazi, a sedaj pa je na slabšem kot marikak stavkokaz.

Vzlic temu — vsi premogarni, ki so sedaj deležni pokojnin, so zadovoljni, ker so jim pač v veliko pomoč.

Pred leti so si jih izvajali delavci, ki so bili oziroma so vključeni v unijah oblačilne industrije. In tudi nekatere druge unije so se podale v onih letih v borbo za izvajanje pokojnine svojim članom.

Sedaj se potegujejo za enak privilegij vse unije. In vse hočejo kar same upravljati pokojninske sklade.

To vse je velika sebičnost, ker baš v "recesiji", kakršna je sedaj, so taki privilegiji od muh. Kompanija, ki te odsluži, ima bržkone tudi nekaj penzijskega sklada. Če radi tega, da se unij odkrižava. Pa ti ob odslužitvi da nekaj odstotkov — in s tem si z delodajalcem pri kraju.

Ako si bil tudi član unije, te bo še obdržala, ako dobiš delo kje drugod a do penzije, ako je imela pogodbo s kompanijo, pri kateri si delal, pa po predstavi odslužitvi nisi več upravičen.

Prav in pošteno je, da se unije sedaj toliko potegujejo za uvedbo penzij. A ni pa prav, ne pošteno, ker ob enem večinoma nasprotujejo — saj njihni vodje — naporom za splošno izboljšanje socialne zaščite — namreč, da bi delovali za boljši pokojninski zakon v področju zvezne vlade namesto le za članstvo svojih unij, kolikor ga imajo v področju.

Ameriško delavstvo mora dobiti penzije z vso gotovostjo le, in edino, ako jim jih bo jamčila vlada.

Sedanje so nezadostne. In ako se bi penzijski sistem pounostavilo, bi bili prispevki v penzijski sklad lahko znikani, namreč bili bi nižji kot so sedanjí prispevki v pokojninske sklade vseh vrst in vzlic temu bi bili predvsem delavci v industrijah v centralizirani pokojninski ustavi veliko boljše zaščiteni kot pa so sedaj, ko te tvoj boss lahko vrže iz službe leto ali dve prej kot pa si upravičen do pokojnine bodisi iz njegovega ali iz unijskega sklada.

(Konec na 5. strani.)

KOMENTARJI

Zbira in presoja urednik

Koroški Slovenci bodo morali ostati pod Avstrijo. Saj tako so zadrževala poročila s konference velike četvorice iz Pariza. Rusija je v mnogih svojih zahtevah popustila, toda nevresnično svojih. Zahtevala je kakih \$150,000,000 odškodnine od Avstrije, na račun imovine, ki so jo imeli naciji v Avstriji. To baje ji je ugodeno. Zahteve Jugoslavije pa so porinjene v ozadje. In slovenski del Koroške ostane pod dunajsko in možno — kdaj pozneje — pride spet pod kako vsenemsko vlado, kakor se je to dogodilo pod Hitlerjem.

Predsednik Truman se zelo jezi nad zemljiščnimi mešetarji, ker mu preprečujejo njegov program za nabavo, oziroma za zgraditev stanovanj po deželi za milijone onih, ki doslej zamačajo nanje. Kar bi še bilo pri vsem tem vredno vprašati je to: Cemu ne udariti rajše po poslancih, ki ti v volilnih kampanjah vse obljubijo, potem pa gredo na pojedine k špekulantom in h komurkoli, ki lahko kaj da, do čim "navaden" volilec ne more dati takemu kandidatu drugega kakor en glas? Ali je potem takem čudno, da je sedanjí kongres celo bolj reakcionaren kakor pa je bil prejšnji, v katerem so bili republikanci v večini? Mar je torej sploh še kaj razlike med to dvojico — demorepublikansko stranko? Nič, kot

je še nikoli prej ni bilo. Zed. države imajo enostrankarski politični sistem pod masko dvostrankarstva — ker posega v volilne kampanje za en isti program pod znakom dveh imen in z dvema listi kandidatov. Zato je ostalo vzlic lanskí "demokrati" zmagi vse po starem. Skoda, ker se unije iz teh izkušenj nočejo naučiti saj toliko, da bi posnemali angleške labo-rite.

Trst se je torej izrekel z veliko večino za Italijo. Trdijo, da so bile to prve svobodne volitve v trstu po 27 letih. Pod Avstrijo je veljal Trst za protiklerikalno mesto. V volitvah 12. junija so odnesli večino "krščanski demokrati" — kar pomeni, da so se Tržačani zelo preokrenili. Kajti de Gasperijsva stranka krščanskih demokratov je ob enem stranka Pija XII.

Palmito Togliatti je izšel v občinskih volitvah v Trstu s svojo skupino na drugem mestu. V kampanji je agitirala proti ambicijam Josipa Broza in bila je zaeno s krščanskimi demokrati pod svojimi gesli zato, da se Trst vrne Italiji. Stranke, ki so za Italijo, so dobile glasov uradnih poročil nad 60 odstotkov glasov, stranke, ki so za neodvisnost Trsta, in nevtralci, ostale glasove, z izjemo dveh in pol odstotka glasov, ki so bili od republikanske stranke? Nič, kot

(Konec na 4. strani.)

Nekaj o naših stvareh

Christina Nadvesnik, Oglesby, Ill., piše, da bodo v njenem okraju imeli piknik v korist Proletarca v nedeljo 26. junija. Vrtil se bo na Poharjevi farmi. V enak namen se ga imeli na istem kraju tudi lanske leto.

Več iz njenega pisma je na 4. strani, v Antona Udoviča koloni, "Pogovor s čitatelji".

Drugi Piknik v korist Proletarca bo na Keglovem vrtu v Willow Springsu, nedaleč od čikaškega mesta, v soboto 9. julija. Igral bo znani Snyderjev orkester, ki bo ugajal plesalcem prav tako kakor bi kakega najeli za \$600 in več.

Iz Springfielda so nam sporočili, da pridejo na to Proletarčovo zabavo, ki jo priredi klub št. 1 JSZ, omenjeno soboto (9. julija) v čimvečjem številu. Posetniki iz glavnega mesta te države so nas že mnogokrat presenetili in zabave je bilo na koše.

Kadar se dogode pomote v naslovih, ni to po naši krivdi. Le redkodaj je pomota v našem uradu največkrat pa se dogodi v tiskarni. Imenik naročnikov ji pravilno popravimo, a stavci in še bolj pa vlagatelji, ki so sedaj večinoma vajenci, pa delajo tako tja vendan, da se vedno pritožujemo, pa le malo zaleže.

Morda bo kaj boljše, ko se "vajenci" privadijo svojemu delu. Nam pa je neprijetno, ker sami opazimo, da je sedaj temu, sedaj komu drugemu ustavljen list, dočim tisti, ki so v tiskarni zelo dobro plačani zato, da bi imeli naš seznam v redu, pošiljajo — namreč list — kar naprej komu, ki ga je ustavil, ali se preselil, ali pa naročil, da naj mu ga zaradi počitnic začasno ustavimo.

Glasillo unije prevoznikov International Teamsters pravi v svoji zadnji številki, da je bilo vsled nemarnosti lokalnih tajnikov pošiljanih 75,000 izvodov te revije ljudem, ki že leta niso bili več člani in mnogi izmed njih so umrli pred desetimi ali pa pred petimi leti.

Omenjena revija je pričela s čistko v svojem seznamu naročnikov, od kar je poštna uprava z odobritvijo kongresa uvedla naredbo, da se vse nepravilno naslovljene izvode vrne nazaj in za vsakega je treba plačati pismoščini najmanj 2c. To veliko stane.

Ista odredba velja kajpada i za Proletarca. Ljudje se preselijo, list je nam vrnjen in pismoščina pravi: "Dolgujete za te vrnjene kopije 6c," vtasi je tega manj, vtasi več, a vendar je to za nas sedaj, ko se je poštnina podražila v vseh ozirih, velik dodaten izdatok.

Ako mogoče, sodelujte z nami, da boste spremembo naslovov sporočili kolikor hitro mogoče zgoda, ker jih v tiskarni popravljamo samo vsak drugi teden, da s tem prihranimo na stroških. Kajti za vsako spremembo nam tiskarna posebno računa.

Ta petek, 24. junija, bo redna seja kluba št. 1. JSZ. Vsi člani v Chicagu in okolici, udeležite se je.

"Jurisdikcijski" boji poguba za unije

V Fairmont Cityju v Illinoisu so na stavki delavci, ki pripadajo uniji rudniških in topilniških delavcev CIO. Stavka traja že nad 10 mesecev.

Namesto da bi vodstvo CIO pomagalo, pa je poglavo v boj proti uniji rudniških in topilniških delavcev unijo kovinskih delavcev, ki istotako pripada v CIO.

To seveda ni osamljen slučaj. Namen postanka industrialnega unionizma je bil, da se na pravi konec jurisdikcijskim sporom. Naj spajajo vsi delavci enega obrata v eno in isto unijo, naj bodo v njenem odboru vsi pravično zastopani in vse bo dobro.

Tako je bilo zamišljeno. V marsikakem obratu se je to obneslo. Toda kakor v unijah AFL, se je tudi v uniji CIO usililo veliko raketirjev, ki se gnjavijo, kako se bi polastili asesmentov članstva.

Čim kaka unija CIO postane

tarča raketirjev, ali pa terciarjev, ali delodajalcev, je označena za "komunistično dominirana". To zadostuje. Čim se dogodi tak slučaj, oziroma antikomunistični proglas proti tej ali oni uniji, že imaš, ako si reakcionar, na svoji strani sodišča, policije, šerife, cerkev in tisk. Pa radio seveda.

Cemu in komu v korist naj kak član unije CIO, ali unije AFL, strelja v člana stavkarja kake unije, ki pripada bodisi v CIO ali v AFL?

Najeti pretepači se ne gnjavijo s takimi vprašanji. Ustrelje, nekdo jih aretiraj in ako so atentatorji s "prave" strani, so kmalu izpuščeni.

Mar voditelji — takozvani — vedo, da je unijam napovedan znova boj na življenje in smrt, kakor po prvi svetovni vojni?

Ali se William Green še spominja, da je AFL po prvi svetovni vojni padla z okrog sedem na komaj par milijonov članov?

In ali John L. Lewis še ve, kako so premogovniški baroni s pomočjo agentov provokatorjev uničili to nekdanj najbolj vzorno, pionirsko industrialno unijo v Zed. državah?

Zdi se, da se je ameriški kapitalizem zaklel pospešiti sedanj "recesijo" zgolj iz namena, da ubije ali saj oslabi unije kolikor največ mogoče. In v njegovo veliko srečo — skoro vse mu pomagajo.

Obdolži kako unijo — dominirajo jo komunisti, ali pa "sopotniki" — in brž se voditelji kosajo, kdo bo bolj "patriotičen". Namreč voditelji na vrhu, ki planajo na male voditelje "subverzivnih" unij. Med tem kompanijski agenti nemoteno rujejo med delavci, češ, vidite, saj jim ni za drugega kot za prispevke članstva, zato da oni na vrhu udobno žive!

V CIO kot v AFL je veliko raketirjev na vrhu in spodaj. In baš med temi je boj, ne med

članstvom. Bore se drug proti drugemu — namreč takozvani voditelji — vzpizarjajo jurisdikcijske spore, "navadni" člani pa gredo pretepeni v postelje, ali celo v bolnišnice, nekateri pa v mrtvašnice.

Magnati industrijskih obratov vedo, da Roosevelt ni več predsednik. In vedo tudi, da je bila "delavska zmaga v novembu 1. 1948 prav tako malo delavska, kakor tista dve leti prej, v kateri je triumfirala s kandidati v zvezni kongres republikanska stranka.

A namesto, da bi se voditelji unij poglobili v res delavsko politiko, se pa ugonabljajo z boji, v katerih naj se odloči, katera unija naj bo imela pravico do tebe jemati asesment. In v takih borbah za asesment imajo škodo ne samo delavci, temveč tudi kompanije, pri katerih so uposljeni.

To je trpka resnica — a je vendarle resnica.

KRITIČNA MNENJA, POROČILA IN RAZPRAVE

KOMENTARJI

(Konec s 1. strani)

dani za slovensko-italijansko zvezo. V agitaciji proti nji so vse druge skupine trdile, da vsak glas zanjo pomeni zahtevo za pridružitve Trsta Jugoslaviji. A Tržačani očitno nočejo pod Tita. Slovenski del tržaškega svobodnega ozemlja, ki je pod jugoslovansko okupacijsko cono, se volitev ni udeležil. Zato volilni rezultat ne nudi povsem točne slike. A pove nam pa vseeno, da sta na vsi tri zmagali kršćansko-demokratska stranka, ki ima podporo Zed. držav in Anglije, ter Togliattijeva komunistična stranka, ki je sedaj skregana s Titom in verno sledi kominformu. Vprašanje Trsta pa se ni s tem za enkrat nič spremenilo. Vse bo še ostalo po starem. Razlika je le v tem, da bo sedaj to mesto dobilo svojo občinsko upravo. Kar se mirovne pogodbe z Italijo glede Trsta tiče, ostane nespremenjena.

Tri zapadne sile (Zed. države, Anglija in Francija) so že pred zadnjimi volitvami v italijanski parlament rekly, da so za vrnitev Trsta Italiji. Rusija jim ni priklajala. Jugoslavija — naravno, nasprotuje, oziroma je nasprotovala. A poročali so v času tistih spletk, da bi bil Tito pri volji Trst prepustiti Italiji v zameno za Gorico. A ga so v Rimu to ponudbo odklonili. Sedaj gradi Slovenija novo Gorico. Trst pa ostane v negotovosti. Preživlja se sedaj največ z ameriškimi datjavami.

Vatikan je naletel na oster odpor tudi na Češkem. Hierarhija z nadškofom Beranom na čelu ni bila tako agresivna kakor na Madžarskem pod vodstvom kardinala Mindszentyja, ali na Hrvaškem pod pastirstvom nadškofa Stepinaca, a vzlic temu vlada v Pragi smatra, da se mora duhovščina na Češkem ali usoglasiti s preobratom, ali pa iti na zatožno klop. Medtem pa se močno deluje, da bi se cerkev v teh državah ločila od Rima ter se proglasila za narodno cerkev. Prvi koraki v ta namen so bili narejeni že med vojno. In drugi se nadaljujejo. Nedvomno vladam prizadetih dežel ta boj škoduje. A se bolj pa bo cerkva.

Albina Furlan v tej številki zelo "seška" po uredniku, kot da je on nekak sovražnik združništva. Podal je sliko o češki zadrugi trgovini na zapadni strani Chicaga tako kakršna je. Ni prijetna. In ni prva te vrste. Na vsakem našem zboru smo sprejemali resolucije v korist združništva. In na vsakem smo slišali delegate iz različnih naselbin, kako slabe skušnje da so imeli, da so nekateri izgubili denar, drugi, ki so kupovali na upanje, pa šli drugam kupovat čim so spet delo dobili. Imeli smo tu na turi Antona Kristana,

ki je vedno svaril naše zadrugarje — ne prodajati na upanje — pa mu je eden na nekem shodu zabrusil — čemu pa mi naj bo zadruga, če ne bom dobil v nji na upanje, ko bom v potrebi?

Albina piše: "Tiste čase, ko ste veliki in dolgi socialisti frake nosili in polemizirali —" nu, zdi se, da jih ni poznala in ne videla. Kajti bil je one dni nekdo drugi, ki je pisal o "ajzenponarskih" socialistih. Frakarjev med socialisti v Chicagu pa nikoli ni bilo. In vsekakor jih je bilo med njimi mnogo, ki so delali na zadrugnem polju vseh vrst kolikor so zmogli, ne samo za kako posamezno prodajalno ali posamezno društvo.

Urednik ADK (družinskega koledarja) se je pred leti obrnil za podatke na zadrugarje širom dežele in jih res prilično dobil. Veliko zadrug pa je poznal iz osebnihkušenj, npr. v Pennsylvaniji, Minnesoti, v Coloradu, Ohio itd. O vseh teh je pisal — imeli smo podatke, kako so nastale in v kakšnih okolščinah, čemu so ene kmalu propadle, kako so ene uspevale, druge životarle in zakaj jih sedaj uspeva izmed vseh, kar jih je bilo ustanovljenih med Slovenci, tako majhno število. S pikrimi besedami se nič ne opravi. Resnice se ne more skriti s kakimi očitki na frake (pisec teh vrstic ga ni še nikdar imel, ne nosil, ker spada po svoji naturi med one, ki so bili označeni med "ajzenponarske" socialiste in za druge pa je storil marsikaj — a žal, da ker če to gibanje pod kapitalizmom ne uspeva kot bi radi, ni krivda kakih čikaških in ne drugih socialistov. Sicer pa je prav, da se pogovorimo o takih stvareh. Le da bi špikanja ne smelo biti zraven. Kajti le lepa beseda dobro mesto najde.

"LUMPEN-PROLETARIAT"

Včasih se prezre, da je med proletariatom in sodrgo, ki jo socialistični teoretiki imenujejo "lumpenproletariat", velika razlika. Da obstaja taka drhal, je največ kriv kapitalistični sistem; toda zaradi krivde kapitalizma ne postaja ta razred nič boljši. V revolucionarnih časih lahko igra veliko vlogo; nikdar pa ne more biti nosilec socialistične ideje. Capinski proletariati vodijo le egoistični instinkti. Pripravljeni je ropati, krasti, prodajati se tistemu, ki bolje plačuje, služiti danes revoluciji, jutri pa reakciji. Najti ga je enkrat na strani anarhije, drugič na strani avtokracije. S proletariatom, s katerim računa socializem, nima ta sodrga nič opraviti.

Revolucije se ne delajo, ampak nastajajo. Dekretirati revolucijo je potrat časa.

Which Makes the Most Sense

The boss laid us off because he had no work for us.

The men laid me off because I had no work for them.

(From Industrial Worker)

Albina Furlan komentira

WAUKEGAN, Ill. — Iz tvoje kolone je razvidno, da si slišal o naši zadrugi čudno zvonjenje, ki močno diši po obrekovanju. Tako zvoniti so zmožni samo egoisti, ki jim je dobrobit organizacije malo mar. Zvonila tako nista Matt Ogrin in Jack Mesec, katerih imena navajajš. Predno si kaj pisal, bi se vendar obrnil za podatke k njima, ki jima je zadrugo poslovanje dobro znano.

Ježi se na moža finskega pokoljenja (Bill Torma) iz severne Minnesote, ker je imenoval Slovence Avstrijce. Kaj čuda, saj so Slovinci nedavno tako sami nazivali. Nekateri trdijo še danes! Stavim groš, da je celo večina socialistov, ki so si pred leti nabavili državljanske listine označenih za Avstrijce.

Ampak ti ne samo praviš, celo zapišeš, da so vodstvo naše združene zadruge prevzeli Finci. Co-op Trading zadruga že davno ni pod finsko kontrolo. Finci, ki so jo ustanovili, so se zavedli že pred desetletji, da je zadruga mednarodna, in da samo kot taka more napredovati. V zadrugi so danes včlanjeni poleg Slovencev in Fincev tudi Poljaki, Irce, Armence, Italijani, Nemci, Angličani, Švedski itd. In čemu ne, saj so kot delavci imeli v tej državi precej enake probleme in so, torej en skupen delavski narod. Pred 30 ali 40 leti seveda so bile narodne zadruga na mestu, zaradi potežke jezika, danes pa se Slovinci, Poljaki in drugi prav lahko razumejo in vsled tega lahko vodijo skupna podjetja.

Češka zadruga, o kateri pišeš je propadla morda prav zaradi ekstremnega narodnjaštva, ki cika na sovražnost. Biti ponosen na svoj narod, to je lepo, domišljati si, da so ljudje drugih narodov manj vredni, to je škodljivo. Ko smo se združili, smo ponudili roko tudi litvinski zadrugi. Ni se odzvala, danes je ni.

Co-op Trading zadruga je izplačala od leta 1940 članom in odjemalcem \$375,000 prihrankov ali rebate. Organizacija šteje danes okoli 7,000 članov, 3,000 jih je pristopilo zadnjih pet let. Od teh je okoli 700 Slovencev, torej deset odstotkov slovenskih uslužbencev je nastavljenih 15 odstotkov in to na vodilnih mestih. Anton Pierce je pomožni ravnatelj, torej takoj za glavnim ravnateljem, ki je slučajno Finc, ki pa je zrastle z organizacijo in jo pošteno vodil od začetka. John Mahnich ml. je gl. accountant. Oba sta si s težkim delom pomagala do izobrazbe sama. Poleg omenjenih

nih je nastavljenih v zadrugnih uradih še šest Slovencev, ostali so uslužbeni kot mesarji, mlekarji, gročarijski prodajalci itd. Vsi Slovinci zmožni posla, ki jih današnje trgovske razmere zahtevajo, so ostali na svojih mestih ali pa bili prestavljeni na boljše. V direktoriju, ki šteje 12 članov, se trije Finci, trije Slovinci, šest jih je drugih narodnosti. Izstopil (prostovoljno) iz službe je samo eden, in samo eden je bil prestavljen na drugo delo z isto plačo in sicer na delo hišnika in sicer prav iz istega vzroka, kakor je bil knjigovodja Finc odslovljen in na njegovo mesto uslužbenec accountant Slovence. Delo je delo, dokler si človek služi kruh poštenim potom, se mu ni treba sramovati. Matt Ogrin ti bo povedal da vrši janitor-managerja že nad 25 let, pa mu še ni kroma z glave padla.

Praviš, da zadruga propadajo zato, ker so bili ustanovitelji v trgovskem poslovanju nepoučeni. S tem se strinja tudi Matt Ogrin. On pravi, čemu nam pa niste socialisti povedali, "fantje, pojdite v šolo in učite se, da boste zmožni voditi naše ustanove, unije itd. Mesto tega pa ste jokali nad razmerami in klevetali kapitalizem." Tukaj v Waukeganu smo torej srečni, da sta se izobrazila dva slovenska fanti, ki sta danes pripravljena voditi zadrugo.

Zadruga, kakor tudi druga podjetja propadajo in se ustanavljajo. Medtem ko je propadla češka zadruga (kar se za tolikšno število Čehov v Chicagu slabo sliši) se organizirajo nove okoli Detroita in drugod. Jerry Voorhis ima v magazinu "Progressive" poučen članek. Priporočam, da ga prečitaš.

Kar se pa tiče nas Waukegančanov, nam pa nimate čikaški kaj predbacivati. Tiste čase, ko ste veliki in dolgi socialisti frake nosili in polemizirali, so si v Waukeganu zavijali rokave in v praksi gradili, o čemer ste v Chicagu samo teorizirali. Tudi v centru bi lahko imeli zadrugo in tako praktični boj proti monopolu. Mesto tega pa z besedo in pisanjem udrihate po njem, obenem pa mu zvesto nosite dolarje. Neka progresivna Slovenka v Chicagu mi je nekoč rekla, da sedaj ne bo več kupovala mesa od nekega mesarja, bo preveč obogatel, rajše ga bo v bodoče kupila v A & P. Samo par minut prej me je nagovarjala, da naj organiziram progresivne Slovence v Waukeganu. Posmehljala sem se ji in rekla "In tako boš podpirala monopol." Vidiš Slovence v Waukeganu stijo že davno progresivne, me smo tudi ekonomsko organizirane, tako bi se lahko organizirale tudi ve." Hodijo kupovat v verižno tr-

govino, "kdo naj jim zameri" praviš, da je rekel česki direktor. Da hodijo, ker drugače ne vedo, in morali bodo hoditi v verižno trgovino tudi tedaj, če se zgodi, da zadruga propadejo. Mali trgovec bo itak propadel še prej. Ampak tedaj v tistih trgovinah ne bo več "special sale", tedaj bodo plačali količnik bo zahteval monopol in tudi postrežba in kvaliteta bo prav taka. Čakati, da nam država pri nese zadruga na krožniku je brez pomena saj ti je znano iz izkušenj, da dokler ni dovolj popularne podpore med državljani, toliko časa se spremembe ne uveljavijo. Saj vendar veš kakšen boj so imele delavske unije, predno so bile priznane, in še danes jih Taft-Hartley akt potiska v kot. Danes je še čas, da se delavci postavijo na svoje ekonomske noge. Tega se unije okoli Detroita zavedajo. Treba je, da se tega zavedajo delavci tudi drugod. Kadar bodo konzumne zadruga dovolj močne, potem bo lažje sodelovati tudi s produktivnimi in farmerskimi zadrugami. Pri nas v Waukeganu namreč, kjer imamo tudi mlekarstvo, zelo složno delujemo drug z drugim.

—Albina L. Furlan.

SPRINGFIELD, Ill. — Članom ali delničarjem S. D. doma se nanašajo, da se bo prvo nedeljo v prihodnjem mesecu ali dne 3. julija t. l. vršila glavna letna seja SDD. Priporočam se vsem delničarjem, da se je gotovo udeležijo. Prične se točno ob 2. popoldne. Enako se tudi priporoča vsem družtvom; katera posejajo delnice, da imajo v smislu četrtega člena domovih pravil pravico poslati svoje zastopnike na to sejo. Toda razume naj se, da vsak pooblaščenec, katerega društvo izvoli, pa mora biti tudi sam član delničar te korporacije. Kakor v preteklosti tako bodo tudi na tej seji predloženi celoletni računi, in podana bodo vsa druga poročila, katera se nanašajo na celoletno poslovanje poleg računov. Nadalje bodo na dnevnem redu tudi volitve v odbor na mesto onih katerim poteče poslovna doba.

Na dnevnem redu bodo tudi druge važne zadeve, katere se nanašajo za dobrobit in koristi skupnega delovanja pri domu, kajti dom služi našim potrebam, katere se med nami pojavijo od časa do časa. Zato je popolnoma na mestu, da skupno delujemo za stvar katera je v našo moralno korist. Toraj naj si vsak delničar ali delničarka šteje v dolžnost, da se zagotovo udeležijo gori omenjene seje.

—John Goršek.

ANTON UDOVIČ

POGOVOR S ČITATELJI IN ZASTOPNIKI

Zopet se oglašam — to pa zato, da se bolj seznanimo, ker nekaterim nikakor ne gre v glavo, da bi ta upravnik mogel biti kdo drugi kot stara korenina Frank Udovič. Vem, da je Frank dobro znan v Chicagu, nisem pa vedel, da ga vsa Amerika pozna. To pa najbrž ne zato ker vozi Prosveto na pošto in ne zato ker Čikažanom premore razvažati. Njegove zasluge so gotovo upoštevane radi njegovih aktivnosti v raznih organizacijah in agitacijah za članstvo ter naročnike naprednih listov. Pa saj sta oba aktivna. Njegova žena Mary je večkrat odnesla prvo nagrado v raznih kampanjah. Toraj sta oba, Frank in Mary res dobro znana in zaslužita vse priznanje. Večkrat v preteklih letih sta imela sitnosti radi mene, ker ju je tu pa tam kdo nadlegoval po telefonu in vpraševal zame. Včasih je tudi kaka pošta tam zašla, ker imava slučajno oba enake hišne številke, četudi živiva vsak na drugi ulici. Zdaj pa prihajajo v urad pisma v katerih želijo vse najboljše, veliko državja in uspeha; kadar se s Frankom srečava, mu izročim vse te dobre želje in pozdrave.

še "beračiti" zraven. Za to mi ne bo mogel nikdo zameriti ako bom tu pa tam opomnil, opozoril ali apeliral na zavedne delavce za pomoč. Za danes bo dovolj ter ostajam z delavskim pozdravom Vaš

Anton Udovič.

Seznam priredb slovenskih organizacij v Chicagu

Organizacije v Chicagu in okolici, ki žele imeti svoje priredbe označene v tem seznamu, naj nam sporoče podatke, enako tudi popravke v slučaju pomot.)

Klub št. 1 JSZ — piknik v korist Proletarca v soboto 9. julija pri Keglu v Willow Springsu.

"Sosedje" št. 449 SNPJ, piknik v nedeljo 24. julija v Benis Forest Preserve (v istem kraju kakor lansko leto).

Društvo št. 707 SNPJ iz Summita priredi "moon light" piknik v soboto 30. julija na Keglovem vrtu v Willow Springsu.

Pioneer št. 559 SNPJ, piknik v Pilsen parku v soboto 6. avgusta, So. Albany ter 26th St.

"Nada" št. 102 SNPJ — banket v proslavitev 40-letnice društva v četrtek 11. avgusta pri Leo Gračnerju na S. Lawndale Ave.

Trailblazers št. 100 SNPJ — piknik v nedeljo 14. avgusta na vrtu Gano Farmers Grove, 425 W. 116th St. (3 in pol bloka vzhodno od Halsted.)

Fevski zbor Prešeren — piknik v nedeljo 21. avgusta na Keglovem vrtu v Willow Springsu.

Progressivne Slovence, krožek št. 9 — proslavitev druge obletnice krožka s programom in plesno zabavo v nedeljo 16. oktobra v dvorani SNPJ.

Fevski zbor Prešeren — jubilejni koncert v nedeljo 6. novembra v aydtoriju Sokol Chicaga na So. Kedzie Ave.

Slovenski dom št. 88 SNPJ — veselica v soboto 19. novembra.

Narodni vitez št. 39 SNPJ — Silvestrova zabava v soboto 31. decembra v jednotini dvorani.

Kar se navadno imenuje "moralna", bo v socialistični družbi gotovo precej drugačna, kakor v kapitalistični. To ne pomeni, da bo slabše, kajti slabo je že sedaj dovolj.

PIKNIK V KORIST PROLETARCA

Priredi klub št. 1 JSZ

V SOBOTO 9. JULIJA

pri Keglu v Willow Springs, Ill.

IGRA

PETE SNYDER in njegov orkester

Pričetek ob 2. popoldne.

Balincanje, petje, prosta zabava.

POSTREŽBA V VSEH OZIRIH ZA VSE.

Pridite vsi, ki ste prijatelji Proletarca in s tem ljudstvu pravičnega tiskal

Na svidenje na Keglovem vrtu v SOBOTO 9. julija!

AMERIŠKI DRUŽINSKI KOLEDAR

LÉTNIK 1949

Vsebuje ŠTIRINAJST povesti in drugih pripovednih spisov, ŠEST zgodovinskih spisov, PETNAJST pesmi, DEVETINDVAJSET slik in pa koledarske ter razne druge podatke.

CENA SAMO \$1.50

Naročila naslovite PROLETAREC

2301 So. Lawndale Ave,

Chicago 23, Ill.

PRVA SLOVENSKA PRALNICA

Parkview Laundry Co.

1727-1731 W. 21st Street CHICAGO 8, ILL.

Find postrežba — Cene zmerno — Delo jamčeno

TELEFON: CAnai 6-7172-6-7173

Dr. John J. Zavertnik

PHYSICIAN and SURGEON

3724 WEST 26th STREET

Tel. Crawford 7-2212

OFFICE HOURS:

1:30 to 4 P. M.

(Except Wed., Sat. and Sun.,

6:30 to 8:30 P. M.

(Except Wed., Sat. and Sun.,

Res. 3215 So. Ridgeway Ave.

Tel. Crawford 7-6449

If no answer — Call

Austin 7-5700

ZA LICNE TISKOVINE VSEH VRST PO ZMERNIH CENAH SE VEDNO OBRNITE NA UNIJSKO TISKARNO

ADRIA PRINTING CO.

Tel. Michigan 2-3145

1838 N. HALSTED ST.

CHICAGO 14, ILL.

PROLETAREC SE TISKA PRI NAS

Iz SANSovega urada

3424 W. 26th St., Chicago 23, Ill.

Seznam prispevkov št. 4 v sklad za zdravila sprejetih v mesecu maju 1949.

Los Angeles, Calif.: Podružnica št. 67 SANS; Blaž Mezuri \$5, Frank Novak \$2, skupaj.....	\$ 7.00
Chicago, Ill.: Louis Zidar \$5. Po \$2: Frank Partekel in Mike Sutolovich. Po \$1: Mildred Gorski, Kathie Hrvatin in Anton Kotzian. tiri osebe po 50c, nabiralec Louis Zidar, skupaj.....	14.00
Detroit, Mich.: Slovenski delavski dom.....	150.00
Chisholm, Minn.: Podružnica št. 91 SANS: Frank Klune \$10, in N.T.S. \$5. Skupaj.....	15.00
Društvo št. 110 SNPJ.....	10.00
Brooklyn, N. Y.: Društvo št. 580 SNPJ \$25, Prijatelj \$1, skupaj.....	26.00
Barberton, Ohio: Podružnica št. 51 SANS; Rudolph Knaus in žena ter hčerka Julia \$6. Po \$5: Jennie Okolish in Luka Može ter žena, Leo Bregar \$3, Shega \$2. Po \$1: Mary Klančar, Ign. Knaus, Anton Kukec, Karolina Sedej in Andrej Ule, skupaj.....	26.00
Cleveland, Ohio: Podružnica št. 48 SANS.....	306.04
Girard, Ohio: Društvo št. 49 SNPJ \$15. Po \$5: John Košin, Lewis Mustar, Jack Krstin, Andy Krivina, Peter Yaklevich, Math Masle, Tony Dobrovolec, Sam Godec in Carl Svabek. Po \$3: John Bogataj, Carl Rogel in Andy Koejan. Po \$2: Chas. Jacobs, Bill Cekuta, Martin Beve, Marko Matejkovich, Joseph Cekuta, Math Zadnikar, Frank Rezek ml., Anton Rostan, Joseph Cekuta in Edw. Cekuta. Po \$1: Frank Racich, Lewis Racich, Tony Nagode, Tony Dezman, John Tancek, John Rovani, Mike Smith, Louis Blazich, Frank Vrbich, John Jaklevich ml., Jos. Umek ml., Frank Zalokar, Jos. Lavrenčič, Math Zaubi, Val Mihelich, Frank Gorenc, John Krasovec, John Krumer in Joseph Cekuta st., ena oseba 75c. Nabral in poslal Lewis Mustar skupno vsoto.....	108.75
Federacija društev SNPJ za vzhodni Ohio in zapadni W. Va.	25.00
Ambridge, Pa.: Društvo št. 33 SNPJ.....	20.00
St. Michael, Pa.: Podr. št. 92 SANS: Društvo št. 190 SNPJ.....	5.00
Strabane, Pa.: Podružnica št. 55 SANS; Louis Bartol in žena namesto cvetlic za pok. Frances Novak \$10. Po \$1: Jacob Pavcic, John Koklich, Matija Kranc, in Jacob Martinčič. Osem oseb po 50c in 5 po 25c. Nabiralka Frances Bartol. Skupaj.....	19.25
Valley, Wash.: Agnes Justin.....	20.00
Milwaukee, Wis.: Podružnica št. 56 SANS; Progresivne Slovenke, krožek št. 8 \$100, med članicami nabrano \$23.40; društvo št. 764 SNPJ \$25, društvo št. 747 SNPJ \$25, Louis in Helen Ambrozich \$5, Mary Rodich namesto venca za pok. John Zihlerle \$5. Društvo št. 19 JPZS \$10, društvo št. 16 SNPJ \$10, Johanna Lapp \$3, John Jenko \$1. Društvo Sestre Slovenije \$5, društvo št. 3 JPZS \$15. Po \$1: John Bacun, John Ivančič, John Kolenc, Anton Floryan, Joe Mohar, Ralph Cheplak, Frank Flajnik, John Radovičević, Frank Soreic in M. Udove. Poslala tajnica podr. 56 Mary Musich skupno vsoto.....	237.40
	\$ 989.44

Prejanci izkaz.....\$ 9,086.95

Skupaj.....\$10,076.39

Vsem darovalcem in nabiralcem: Iskrena hvala!
Mirko G. Kuhel, gl. tajnik.

O TEM IN ONEM

Poroča Joseph F. Durn

No, našo slovitost ceste, Waterloo Rd. (v Collinwoodu) so po 25 letih le pričeli pretlakovat, kar je bilo jako potrebno. Tako so se nas končno mestni očetje le usmili. Na tak izid je močno pritiskal tukajšnji, oglaševalni lokalni list "The Scoop". Naši wardni očetje itak niso dosti pridali. Le kadar sem jim gre za glasove, takrat nam obetajo vse. Kadar pa je res treba kaj storiti za ubogega davkoplačevalca, pa figa.

Sedaj bo Waterloo Rr. asfaltiran. Ta cesta vodi po sredni naši naselbine in ob nji stoji tudi naš Slovenski delavski dom. S to izboljšavo ceste bo naš kraj

zelo olepšan. Upamo, da bodo tudi cestni pometalci bolj pridni, ker navlake se vedno nabere več kot preveč. A sedaj imamo enega, ki pometaja največ pred gostilnami. Tako je v potrebi žeje vedno v bližini. Sicer pa ljudem tega v poletni vročini ni zameriti.

Tukajšnja tovarna NYCRR, ki izdeluje in popravlja lokomotive, je dala "neprostovoljne" počitnice vsem delavcem—pravijo, da do 1. avgusta. Torej mesec in pol, kar je udarec posebno za družinske očete.

Seveda so odslovitve na debelo udarec tudi za trgovce, gostilničarje in za vse druge, ki kaj prodajajo. Umevno, da ako delavec ne zasluži, ne more za praviti in si pomaga na naj-

skromnejši način kakor ve in zna. Tako nastane zastoj vseh povod.

Pravijo, da imamo v Ohio že sedaj nad 200.000 brezposelnih. Od teh jih je veliko število v Clevelandu, ki je največje industrijsko mesto v tej državi.

Tudi delavci slovenske narodnosti so že močno prizadeti. Kdor ima kaj prihrankov, si bo z njimi pomagal. Drugi brezposelni pa si bodo morali iskati pomoči pri javnih delih, ako jih kaj bo.

V tej krizi, recesiji ali kakor že jo hočemo imenovati, so prizadete tudi naše kulturne ter razne druge ustanove, in pa društva, katera vedno tekmujejo med sabo v prirejanju veselice, piknikov, izletov itd. Koliko časa bo to trajalo seveda nihče ne ve.

Nedavno sem čital v dnevniku Cleveland Press, kako so naši domači trije sloviti finančniki razpravljali o tem vprašanju. Vsi so mnenja, da je "recesija" le začasna in da ni strahu, da bi zagazili v kako večjo krizo, ali pa v finančni polom, v kakršnega smo padli leta 1929 in bili v tisti krizi do 1939, ko je šele vsled vojne, poenajst, dasi mi takrat še nismo bili v nji.

Seveda, tolažbe so potrebne in kapitalistično časopisje skrbi, da imamo vedno kaj mamljivega v njih. Npr. storije o umorih, o obravnavah proti spijonom itd. Torej o krizi — nič se je bati!

Isti list (Cleveland Press) je takoj izbral priložnost ob odslavljanju delavcev iz NYCRR — češ, da je temu kriv John L. Lewis, ker je pozval premogarske na počitnice. Ker premoga ni iz rogov — naravno — železnice nimajo kaj delati! Njega — namreč Lewisa — ima posebno žolito časopisje močno v želodcu. Vsi drugi pa, ki razmere poznamo, pa vemo, da ni "recesiji" kriv kak Lewis temveč oni, ki vladajo vso ameriško ekonomijo.

Vemo npr., da z odslavljanjem, pa naj sibo pri NYCRR ali pa pri katerikoli drugi veliki korporaciji, hočejo potisniti zahteve unij navzdol — češ, saj vidite, da ne moremo izhajati, torej kaj hočete!

Delavci vedo, da so dobili take neprostovoljne počitnice že pred meseci, ko je bil John L. Lewis še na miru. Takrat so le rekli, da je vojne prosperitete ("war boom") konec in se bomo morali privaditi poti v "normalne razmere".

Vzrok je, da sedaj ni več tistih ogromnih naročil in dobicikov, ki so jih industrijski mogotci želi in jih bili vajeni v vojni dobi. Takrat je bilo zanje vse dobro — vse so dobili plačano od vlade. Nihče ni bil prestrašen, da se delo in dali so ti ga. Pa tudi ako si imel že 70 križev na grbi.

V času vojne so pritiskali tudi na nas trgovce, da smo se morali registrirati in pojasniti kako in kaj glede dela v tovarni, namisto da bi "brezplodno" zapravljali čas. Danes je drugače.

Brat iz starega kraja mi piše, da jih spet letos tare silna suša. Iz poznejših brzojavnih vesti vidim, da so po treh letih v onem delu Evrope končno le dobili obilo dežja. Da-li je ta dobrota neba dosegla tudi slovenske kraje v zagostni meri, ne vem, ker omenjene v poročilih so bile le države, ne njih posamezni kraji.

Ob enem je brat pisal, da ga je posetila naša daljna sorodnica Anna P. Krasna (tudi ona mi je pisala od tam). Brat pravi, da so bili močno iznenadeni, ko jih je posetila. V početku tega meseca se je podala na potovanje po Jugoslaviji.

Ančka bo tam do konca meseca, nakar odide nazaj v naš "paradiž", kakor piše brat. Upam, da bo Mrs. Krasna svoje potovanje po naši rojstni domovini opisala v našem tisku, kar bo gotovo zanimivo. Od nje pričakujem o njenih vtisih jasno in resnično sliko. A. P. Krasna je dobra preučevalka in tudi dobra poročevalka. Ona ni šla tja po kake časti ali slavo iskati, pač pa kot preprosta zavedna slovenska žena, ki ne gleda na kako priznanje ali čast, ker je sama preskromna.

Dne 3. julija bo tukajšnja farma SNPJ obhajala svojo desetletnico, odkar služi za izletniški vrt članstvu SNPJ in drugim Slovencem v Clevelandu. Na to slavnost je odbor pova-

bil tudi našega starega Clevelandčana Milana Medveška, ki bo glavni govornik. Milan je bil aktiven predsednik tega odbora in želimo ga ob tej priložnosti ponovno v svoji sredi, na vrtu, za katerega je družabno in gospodarsko veliko delal. Torej Milan, le kar dobro se pripravi za "spic"! Potrebujemo vzpodbude, kajti med nami je še vedno veliko takih, ki se takega dela boje in ga odklanjajo. Ampak pišejo pa veliko, da ko jih bi človeke ne poznal, bi res mislil, da so to tako delavni ljudje, da bi gore premaknili.

Tale naj bo za nameček, vzeta iz ADA magazina. Čital sem ga slučajno, ko sem bil pri zobozdravniku. Ta organizacija se je potožila, da povprečni zemljan v tej deželi zapravi \$62.10 na leto za likir ali "žgano pijačo"; \$24.36 za tobak, v nočnih klubih \$5.79 in za nego svojih zob pa tudi samo \$5.79. Well, kot omenjena revija dostavlja k tej statistiki, namreč k temu zapravljanju — "unwise we say, fantastic even; but we must admit human. Or to put it another way—would you rather go to a night club or to a dentist?" —Jaz bi dostavil, daraje v ponočnjaški klub, čeprav jih ne posecam.

Pritožba zapadnih sil radi kršenja mirovnih pogodb

(Konec s prve strani)

melje ljudskim demokracijam. Toda kdo bi mogel sprejeti tako razlago mirovnih pogodb razen vohunov in njihovih gospodarjev?

Laburistični minister je nato na dolgo in široko govoril o temi, ki je sedaj na zapadu zelo v modi, namreč o "verskem preganjanju" v državah ljudske demokracije. Toda tudi v tem primeru ni navedel nobenega dejstva in se je omejil na trditve, da poslanska zbornica že ve, za kaj gre. Ta njegova molčečnost je kaj razumljiva: v Bolgariji, Romuniji in na Madžarskem sploh ni "verskega preganjanja". Angloameriški reaktorji niti tisk se je tudi hudo togotil zaradi procesa proti petnajstim duhovnikom združene evangelijske cerkve v Bolgariji. Toda tudi avtorji te gonje so uvideli, "da so se obtoženci pečali z vohunstvom proti državi!"

Angloameriška propaganda trdi, da v državah ljudske demokracije ne spoštujejo "osnovnih svobodščin". Te trditve so popolnoma zlagane. Prvič v svoji zgodovini narodi v tem delu Evrope uživajo vse svobodščine in vse ugodnosti demokracije. Seveda prepovedali so in izgnali s politične pozornice vse one organizacije, "ki hočejo oropati ljudstvo demokratičnih pravic", toda ali ni ta klavzula v vseh pogodbah, ki so bile sklenjene z bivšimi sovražnimi državami?

Tudi druge obtožbe proti Bolgariji, Madžarski in Romuniji niso več vredne. V isti sapi z državnim departamentom tudi McNeil trdi, da biveše sovražne države kršijo vojaške klavzule mirovnih pogodb. Pri tem pa molče, da Italija, ki je pristopila k atlantskemu paktu in sprejela vse njegove obveznosti zlasti obveznosti "oborožitve", odkrito krši mirovno pogodbo. McNeil je ponovil z dramatičnim naglasom lažno trditev, da bolgarske in romunske oborožene sile presegaajo število, ki je določeno po mirovni pogodbi.

V resnici pa šteje bolgarska armada 64,655 mož, medtem ko določa mirovna pogodba vojsko 65,500 mož. Romunska vojska tudi ne presega določenega števila.

Angloameriški politiki niso mogli navesti nobenega dokaza o namišljenih kršitvah mirovnih pogodb s strani Bolgarije, Romunije in Madžarske in so zašli v laž in obrekovanja.

Odkar se je nehala vojna sta Washington in London skušala in še skušata na vse načine izkoristiti mirovne pogodbe, da bi se vmešavala v notranje zadeve bivših sovražnih držav. Že ob pripravljanju mirovnih pogodb so si skušali angleški in ameriški diplomati pridržati pravico in možnost, da bi trajno pritiskali na gospodarstvo in na politiko vzhodno-evropskih držav, da bi preprečili razvoj demokracije in da bi jih ohranili v območju imperialistične politike. Vsi ti poskusi so se tako izjalovili na mirovni konferenci v Parizu, za kar gre zasluga doslednemu sta-

lišču Sovjetske zveze, ki je branila pravice narodov, da organizirajo svoje življenje po svoji lastni volji.

V 18 mesecih, ki so pretekli od takrat, ko so stopile v veljavo mirovne pogodbe, so skušali angloameriški politiki desetkrat krat narekovati svojo voljo Bolgariji, Romuniji in Madžarski, ne da bi imeli za to najmanjšo pravico. V ta namen so pošiljali številne note in memorandume tem državam. Toda vsakikrat so nalezeli na odločne odgovore. S tem si lahko razlagamo nov izbruh jeze, ki je našel svoj izraz v izjavah McNeila in državnega departamenta ZDA."

Dvojno razlaganje

Tako imamo tu pred sabo dvojno razlaganje demokracije in štirih svobodščin. Eno je iz Londona in Washingtona, drugo iz Bukarešte, Budimpešte in Zofije ter odobreno od ministrstva vnanjih zadev USSR.

S stališčem slednjega se strinjajo tudi države, ki so bile med vojno na naši strani, predvsem Jugoslavija in pa Čehoslovaška.

Morske Globine

Zadnja leta pred drugo svetovno vojno so mnoge znanstvene odprave raznih držav raziskovale svetovna morja. Po vojni se delo nadaljuje. Raziskovalce seveda najbolj zanimajo največje globine.

Največjo doslej znano globino 13,500 metrov je izmerila severovzhodno od otoka Portorika odprava, ki jo je vodil dr. Pavel Bartsch. Zaradi primerjave naj navedemo, da je najvišji vrh na svetu Mount Everest visok 8800 m in je torej razlika med največjo doslej znano globino in najvišjim vzponom na zemlji 4700 m. Prej je veljala za največjo morsko globino tako imenovana globina Mindanao 10,790 m, ki je bila 1929. leta izmerjena blizu Filipinov. Na dnu te globine znaša pritisk na kvadratni centimeter okoli 1150 kilogramov. V južnem Tihem oceanu severno od New Zelande je globina Aldrich 9427 m. Atlantski ocean je najgloblji v vodah Zapadne Indije z globino Narez 8526 m. Na južnem Atlantskem oceanu so 1926. leta izmerili globino 8100 m. Ta točka je vzhodno od južnega rta Južne Amerike med samotnim otokom Južno Georgijo in celino. Indijski ocean in polarna morja nimajo tako

Oton Župančič

(Konec s 1. strani)

hvaležen in mu to pokazal že ko je pesnik še živel, ne šele po smrti. V Beogradu je bila k njegavi 70-letnici izdana velika knjiga z naslovom "Sto pesmi". Ona, ki je izšla istega leta v Ljubljani in ta v Beogradu sta mojstersko urejeni in umetniško opremljeni.

V slednji je o Otonu Župančiču in o njegovih delih napisan dolg uvod v srbo-hrvaščini in v slovenščini, pesmi pa so priobčene v originalu. O tem, da je bil pokojni Župančič največji pesnik slovenske moderne, ni kajpada nobenega spora. Kot tak bo živel dokler bo živel slovenski narod.

Oton Župančič je bil rojen 23. januarja leta 1878 na Vinici v Belokrajini. Gimnazijo je izvršil v Ljubljani in univerzo na Dunaju.

Prevel je v slovenščino 15 Shakespearejevih knjig in mnogo leposlovnih del tudi iz francoščine, italijanščine in španščine. Pa tudi iz ruščine, hrvaščine itd.

Pokojnik je v mladih letih veliko potoval po Evropi in študiral. Dalj časa je bil tudi na Švedskem, ker se je veliko zanimal tudi za škandinavske jezike.

Ameriški družinski koledar je priobčil že mnogo njegovih del. Posebno letošnji mu je posvečen, kot da bi slutili, da se bo življenje tega velikega sina slovenskega naroda kmalu izteklo. Oton Župančič je bil slabega zdravja že med vojno, a je vzlic temu pomagal v osvobodilni borbi.

Za Aškercem je postal mestni arhivar, v prejšnji Jugoslaviji je bil v Ljubljani gledališni ravnatelj, nova Slovenija pa mu je dala tudi visoke politične časti v priznanje za delo, ki ga je storil zanj.

Oton Župančič je verjel v načela — v prepričanje, ki ga je izkazal neomajeno tudi v najkritičnejših časih. V enemu svojih verzov pravi:

KUJ ME, ŽIVLJENJE, KUJI!
ČE SEM KREMEN, SE RAZISKRIM,
ČE JEKLO, BOM PEL,
ČE STEKLO — NAJ SE ZDROBIM.

Oton Župančič je bil kremen in jeklo.

velikih globin. Indijski ocean je najgloblji na točki Wharton otoka Kekas: 7000 m. V Severnem Ledenem morju je 1927. leta izmeril Sir Hubert Wilkins globino 5441 m, medtem ko morske karte angleške admiralitete navajajo globino 4351 m.

Ali veste, da je Ameriški družinski koledar za leto 1949 knjiga s tako izbirno vsebino, kakršne ne dobite za tako majhen denar nikjer drugje? Naročite si jo! Stane \$1.50.

Penzije zdaj največja zahteva ameriških delavskih unij

(Konec s 1. strani)

Naš boj mora torej iti za tem, da izvojimo pokojnino za VSE delavce, in da jo dobe, kadar so do nje upravičeni—vsi, ker itak že sedaj vsi plačujemo zanje, dasi na milijone delavcev do zadostnih pokojnin — na stotine pa do nikakršnih pokojnin, ni upravičenih.

Visit the '49 RAILROAD FAIR

June 25 through October 2

VEČ kot dva in pol milijona ljudi je lani posetilo železniško razstavo v Chicagu (Railroad Fair), ob kateri se je proslavljalo sto letnico železniškega prometa na zapadu in srednjem zapadu.

To leto bodo vse železnice ponovno priredile železniško razstavo še v večjem obsegu kakor lani. Še bolj izpopolnjena in mnogo novih atrakcij bo v tem letu. Ena izmed novih očarljivih točk bo — dramatična predstava železniške transportacije "Wheels a Rolling", ki se bo predstavljala štirikrat na dan in vsaka predstava bo polna novih in očarljivih iznenadenj.

Ponovno bo prikazan vlak bodočnosti, v katerem boste videli, kako se bo lahko v budoče udobno potovalo. Nekaj novega bo tudi na selbina "Gold Gulch", ki predstavlja omenjeno mestce iz dobe zlatoiskalcev v Kaliforniji. Prosto vožnjo bodo nudili posetnikom na prav starodavni žični ulični železnici, ki je postavljena za to razstavo iz San Francisco, in posnetek slovitega uhođa v Moffat tunel.

Dve ozkotirne železnice bodo vozile posetnike okoli po razstavnih prostorih. Ako si želite okrepčila, ga lahko dobite v starodavnih jedilnih vozovih, ki so bili v modi pred 70 leti, ali pa v ultra modernem vse električnem jedilnem vozu, kot ga ima Illinois Central, ali pa Rock Island Fiesta Car, kakor tudi mnogo drugih interesantnih restavracij.

This is one of a series of advertisements on the industrial, agricultural, residential and cultural characteristics of Chicago and Northern Illinois

TERRITORIAL INFORMATION DEPARTMENT

Marquette Building—140 South Dearborn Street, Chicago 5, Illinois—Phone RAandolph 5-1617

COMMONWEALTH EDISON COMPANY

NAROČITE AMERIŠKI DRUŽINSKI KOLEDAR SVOJCEM V STAREM KRAJU

Stane \$1.65 s poštino vred. Pošljite nam točen naslov in vsoto, drugo izvršimo mi.

PROLETAREC, 2301 So. Lanwdale Ave.
CHICAGO 23, ILL.

BUYING MARKETS FOR SURPLUSES

Americans have become so used to seeing their government send relief to other nations that they probably were only mildly interested when President Truman asked a Congressional grant of \$150 millions for southern Korea.

The stated object of this extension of American generosity—at the expense of the American taxpayer—was to establish a bulwark against the further spread of communism in Asia. And if that were all we saw in the matter we'd probably not be using space to write about it.

However, foreign grants serve an additional purpose. They also prevent, or at least retard, the spread of unemployment in the United States of America.

The fact is that this business of producing surpluses, in which American capitalism is remarkably proficient and which never has been worked to the limit, is presenting a perplexing problem for any administration that wants to use the power of government to keep the private-profit system functioning in America. For, what use is it to produce surpluses if nobody buys them. Indeed, how can the private enterprisers continue to function at all unless markets are found somehow for what is produced?

It seems to us that our capitalists are in a fix. Their chief worry from here on out may be to force people to consume. And while that will be a job that can hardly be done without controls that were lately considered undemocratic, it may be that most Americans are willing to accept a measure of controlled security in exchange for a little freedom.

As for heading foreigners away from communism by supplying them with free "eats," that is a tactic which may yet convince Americans that the best way to get something from the capitalists and their political agents is to threaten with same radical program. If Truman is willing to pay \$150,000,000 in a single installment to keep Koreans from becoming communists, perhaps our lawmakers would pay much more than that to stem a rising Socialist sentiment at home.

Anyway, while American workers are interesting themselves with rewarding "friends" on the political front, those "friends" see the wisdom of taxing workers to keep restless people friendly in other parts of the world.

Perhaps Americans sell their friendship too cheaply. They might get more if they'd threaten to become capitalism's enemies. —Reading Labor Advocate

Big Profits

When we hear of declining purchasing power and threats to cut wages it is interesting to note reports on corporation profits. The New York Times said in a recent financial article that "American industrial manufacturers last year passed fantastic production and earnings milestone."

While the article pointed out that the earnings in 1949 would be somewhat lower, it did relate some extremely interesting figures on 1948 earnings. In a survey of 815 companies in 70 manufacturing fields the figure topped the \$6.5 billion mark as compared with approximately \$5.2 billion for the previous year. This increase was about 26 per cent.

Record earnings were reported in the survey cited by the Times in such industries as petroleum, automobile, steel, construction, aviation, heavy industry and shipbuilding companies. The steel industry for example showed increased earnings of 34 per cent while petroleum was up in volume by 8.6 per cent. Twenty-seven companies reported a gain of 52 per cent—repeat a gain of 52 per cent over the previous year!

There are many uncertain factors in the present economic situation. We cannot tell whether or not high earnings will be continued. However, when we read about the "plight" of industry, it might be well to remember some of these record-breaking earnings of last year. —The International Teamster

Lobbies Spending Barrel of Money; Where Does It Go?

Full Probe Is Voted by House; Sources and Destination of Funds to Be Checked

\$40 MILLION OUTLAY CITED

Inquiry Will Be Fair, Amers McCormack; Kilgore Seeks Action by Senate

Where does all the money come from for lobbying in the nation's capital and how is it spent?

That question will be one of the major subjects to be looked into when a congressional investigation of lobbying gets under way. Administration leaders indicated after the House "okayed" a probe resolution by almost a unanimous vote. The resolution, now awaiting Senate ratification, provides for a 14-man joint committee of both chambers to conduct the inquiry.

Congressman John W. McCormack (Dem., Mass.), majority leader in the House, presented some startling figures to the solons during debate on the lobby measure. \$40,000,000 Spent

Since lobbyists started registering under the Lobby Regulation Act over two years ago, "about \$40 millions have been paid in for some activities of this kind," McCormack said. That's what records filed with the House show, he explained.

"However, only \$9 millions per year have gone for salaries," he said. "It might be interesting to know where the other money went."

Congressman Adolph Sabath (Dem., Ill.), chairman of the Rules Committee and dean of the House, charged that many lobbyists have drawn huge fees from corporations and other special interests—up to as much as \$150,000—by claiming that they have "influence" with members of Congress.

Charges Fraud

"In many instances these lobbyists obtain their money by fraud and misrepresentation," he said. "I know many of them, and I know they cannot deliver anybody."

However, many of them "harass" members of Congress and engage in doubtful activities, Sabath said. He voiced hope the investigation would yield recommendations for "teeth" in the law "so as to eliminate the abuses."

Congressman Clarence J. Brown (Rep., Ohio) and several other G. O. P. solons voiced fear that the investigation would become a "witch-hunt" directed against business, and insisted that the committee should, with equal diligence, probe lobbying and pressure campaigns by agencies of the government.

McCormack Pledges Fairness

McCormack responded with an assurance that the inquiry would be impartial; that there would be no "witch-hunt," and that the committee would only seek the facts as to "improper lobbying," by whomever committed.

Congressman Frank Buchanan (Dem., Pa.), sponsor of the resolution, gave a similar assurance. If he is named to the committee, Buchanan said, he would do all in his power to see that a fair investigation is conducted.

"It is certainly not my intent that this committee should indulge in any 'muck raking' campaign," he declared.

Meantime, Senator Harley M. Kilgore (Dem., W. Va.), who has previously sponsored a resolution for a separate, Senate quiz of lobbying, introduced a revised measure for a joint probe, as voted by the House.

1,900 Ships Laid Up

America has more than 3,500 "merchant ships, but over half the total—1,930—were laid up on May 1, government reports reveal. Most of those rusting at anchor are slow ships built during the war, and of little use now.

LITTLE LUTHER

By JOHN PAINE

"I am at work on an important document, Luther, and do not wish to be disturbed," announced Mr. Dilworth, the Dimity Diaper czar.

"Congratulations, Pop. Glad to see you working. That must be a mighty important document to require your personal attention. What is it, a layoff notice to 200 more employees?" Inquired Little Luther.

"It is not a layoff notice, my lamb. It is the Declaration of Independence. I am changing it so it will be acceptable for use in our schools."

"You have some nerve, Pop." "I certainly do. I also have initiative, foresight, stick-to-itiveness, know-how and will to win. I am living proof that any red-blooded American boy can be a millionaire," Mr. Dilworth beamed.

"Especially if he inherits a million bucks from his father like you did, eh, Pop?"

"None of your lip, squirt, or I'll dismember you. I told you I didn't want to be disturbed. I'm straightening out the Declaration of Independence. I'm adjusting history to meet the current crisis."

"What current crisis, Pop?"

"THE current crisis, my boy. The struggle between those who know the individual is all-important and those who would make the individual subservient to mob rule."

"What individual, Pop?" "Me."

"Oh. And what's that got to do with the Declaration of Independence, Pop?"

"It has everything to do with it, my son. As presently written, the document is not suitable for use in our schools. It distorts the meaning of the disaffiliation."

"What's the disaffiliation, Pop?"

"The disaffiliation is the new name for what the schools used to call the American Revolution. Under my plan the word revolution is eliminated. The word disaffiliation is substituted."

"Very interesting. What changes are you going to make in the declaration?"

"I'm glad you asked. At present the document says 'We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal, that they are endowed by their Creator with certain unalienable Rights, that among these are Life, Liberty and the pursuit of Happiness.' That's all wrong."

"I take it you are rewriting that, Pop?"

"Correct. I'm making it read: 'We respectfully submit to the umpire that all men are created equal, although we understand the point of view that some men are not created equal and we are ready for the sake of harmony to split the difference and agree that some men are created equal and other men are not. We call the umpire's attention respectfully to statistics which strongly suggest that men are endowed by their Creator with certain unalienable Rights, including Life, Liberty and the pursuit of Happiness and the right not to join a union. We are, however, not blind to the fact that some people should be denied Life, Liberty and the pursuit of Happiness.'"

"Brilliant, Pop! Magnificent! But what about the Star Spangled Banner?"

"What about it, Luther, is it subversive?"

"It certainly is. That last line about the land of the free and the home of the brave is a red conspiracy to call attention to the housing shortage. It should be the land of the free and the land of the brave. The word home is inflammatory."

"Thank you, Luther. I'll get on that first thing in the morning."

Double Yield

URBANA, Ill.—A harvest of 200 bushels of corn per acre, a doubling or tripling of present yields, is possible within the next 20 years, according to A. L. Lang, soil expert for the University of Illinois.

The big boost in corn crops can be accomplished through planting of hybrid corn and soil improvement, Lang said.

Jefferson Said:

War is an instrument entirely inefficient for redressing wrongs, and multiplies, instead of indemnifying losses.

THE MARCH OF LABOR

THE JOINT INDUSTRY BOARD OF THE ELECTRICAL INDUSTRY, REPRESENTING LOCALS, INTERNATIONAL BROTHERHOOD OF ELECTRICAL WORKERS AND THE EMPLOYERS, WILL SPONSOR FIVE-YEAR SCHOLARSHIPS AT COLUMBIA UNIVERSITY FOR SONS OF UNION MEMBERS. EACH SCHOLARSHIP WILL COST ABOUT \$4200, COVERING TUITION, BOOKS, AND FEES.

Hoover Plays Power Trust Game

Former President Herbert Hoover continues to air his view on various subjects. Daily newspapers take his statements seriously and play them up.

Recently, Hoover said Uncle Sam should stop his "socialist" competition with private electric utility companies, and should let the private companies distribute all power produced at government dams.

That, of course is exactly what the "Power Trust" is demanding. They would get all the power at lower prices and sell it to consumers at high prices. The people who put up the money for the dams would get no benefit.

Such a proposal is no surprise, coming from Hoover. He has always put Big Business interests before human welfare. That is the main reason why the American people overwhelmingly repudiated him when he sought reelection as President.

—Labor

Wall St. Journal survey shows record-breaking profits holding up

NEW YORK (FP)—A Wall Street Journal survey of nearly 500 leading American corporations showed they topped their 1948 first quarter profits by nearly 7.2 in the first three months of this year.

The survey, results of which were announced May 10, covered over 25 industries. Total profits of 489 companies surveyed amounted to \$1,165,000,000, compared with \$1,087,000,000 for the first three months of 1948.

Biggest advance in profits was scored by the aircraft industry. The nine companies in this group raised their profits from \$1.5 million to \$3.9 million, an increase of 152.4%.

Next was the iron and steel industry, with the 27 companies in this category showing a 65.9%

profit increase. Their take rose from over \$105 million in the first quarter of 1948 to nearly \$175 million this year.

Fifteen mining and metals companies reported a profit jump of 62.2%. The auto industry also showed a big increase, with 24 firms reporting a 31.7% profit jump.

Nine industries, paced by textile, reported smaller profits than last year, but all were still deep in the black. Fifteen textile firms skidded from over \$39 million in profits to \$26 million, a decline of 33%. Other industries, which went below their record-breaking 1948 profits, included building materials, distilling, food products, petroleum, electrical and radio.

Remember Those Tree "Shelter Belts"?

An old proverb says "imitation is the sincerest form of flattery." If so, the Russians are paying a surprising compliment to Uncle Sam.

One the most ridiculed "New Deal" projects back in the depression 1930's was the planting of long "shelter belts" of trees, across the "dust bowl" stretches of the Western plains. The purpose was to slow down the hot, dry summer winds and winter blizzards, thus conserve the moisture in the ground and provide protection for livestock and human beings.

Now come two reports show-

ing how far the ridicule was wrong. Congressman Stefan of Nebraska, the kind of Republican conservative who made fun of the shelter belts when they were being planted, now declares they "have proved a great conservation boon and were particularly helpful to farmers in last winter's severe weather."

The other report, in the conservative New York "Times," tells how the Russians are copying Uncle Sam's tree belts on a vast scale, to protect crops from "dry winds which burn up everything in the soil."

G. M. Cuts 20 Million Bonus Melon, Would Hush-Hush Certain of The Details

Charles E. Wilson, as president of General Motors Corporation, got a salary of \$160,000 last year, but the corporation made so much profit that year that it wants to add some \$344,000 to his earnings in the form of a bonus.

The bonus program, which has been presented to the Securities and Exchange Commission for approval, would enrich 950 officers, directors and officials of the corporation by a total of about \$20,000,000, partly in stock but mostly in cash.

A feature of the application to S. E. C. which will interest Taft-

Hartley-ridden people is that General Motors has asked that "certain features" of the bonus plan be kept confidential.

Unions, on the other hand, are required by the corporation-sponsored Taft-Hartley law to make public complete reports of their finances, including payments to union officers.

Wilson's share of the proposed bonus would be 1,180 shares of stock, valued at \$55 a share or \$64,900 for the block, plus \$280,026 in cash. He won't get the cash all at once, but in five annual payments, which might give him quite a saving on his income tax.

Men might go to heaven with half the labor they put forth to go to hell.—Ben Johnson.

College President Talks Nonsense

The kind of reactionary nonsense which college students hear from too many of their "educators" was illustrated recently at the "commencement exercises" of George Washington University, only a "stone's throw" from the White House.

The university's president, Dr. Cloyd Heck Marvin—who is proud of his ability to extract big "gifts" from the very rich—first called the proposed health insurance system a "fraud," and then told the hundreds of young graduates this:

"When we legislate for a planned economy or to care for the physical wants of our citizens, we are favoring the apron-strings concepts of the socialized society, in which the state supplants the overzealous mother, and weakened men turn more and more to government for protection and sustenance."

"This leads to lack of faith, to non-social action, despondency, suicide, increase of crime, sex outrages, mental diseases, nervous disorders and dishonoring of the home."

Fortunately, even that horrendous picture won't make all the graduates scared of health insurance and "government planning," because some college men think for themselves, but we would like to ask Dr. Marvin this:

Wasn't there "lack of faith, despondency, suicide, nervous disorder" and other dire developments back in the days of "Hoover hunger" and mass unemployment, when there were no "government planning," social security, or health insurance proposals, than there are now?

More Stockholders Wanted

It seems that, although the American people continue to vote for the capitalist private-ownership economy of capitalism, they don't even want to be owners. That is the impression we get from the howls that are coming from the nation's leading financial areas.

Perhaps you've noticed some things: The New York Stock Exchange has been advertising in an effort to persuade people to buy private "securities." The ritzy Saturday Evening Post has editorialized about the failure of people to patronize the Stock Market. Fulton Lewis, Jr., the workingman's friend (?) as being sponsored by a brokerage firm whose commercial tells you of the marvelous dividends paid by American industries.

But in spite of all that has been done to convince the public of the joys of ownership the reaction has been negative.

Why is this? Why do the people with money apparently prefer low-interest government bonds to high-dividend common stock?

There are a number of possible answers. Perhaps the best one is that people value security above all else. Perhaps they resent the big salaries and even bigger bonuses that management is taking for itself. And then, too, perhaps they are interpreting rising unemployment as a sign that the story of 1929 may be repeated in the near future.

In any event, there are signs that, for one reason or another, he believers in free enterprise don't feel confident about it.

Perhaps that is a happy and hopeful circumstance. It may mean that the time is close at hand when it will be easier to convince people that the entire system should be replaced by a system of socialized ownership and co-operative management for use instead of for profit. At any rate, we're going to permit ourselves the luxury of hoping that is the case.

Who knows, if the flight from stock ownership continues it may even come to pass that society will acquire the industries of America by default—and by the refusal of any individuals to be bothered with them any longer.—R.L.A.

Hanley Defends Dewey's 'Gravy Train'

Before last November's election, the Republican "Old Guard" in New York State thought Governor Thomas E. Dewey would be moving to the White House. So the G. O. P. chiefs picked as Lieutenant Governor a "safe" man from the state legislature, Joe R. Hanley, to move up into the Governor's chair when Dewey left Albany.

Dewey didn't leave at the expected time, but is in Europe now. In his absence, Acting Governor Hanley came to his defense in a situation which resembles the "newspaper scandal" in Illinois.

As LABOR reported, 51 newspaper editors were on the "gravy train" of Dwight Green, former Republican Governor of Illinois. He put them on the state payroll for a total of nearly \$500,000. In re-

turn, they did little or no work for the state, but published in their papers propaganda praising Green and other G. O. P. candidates.

Now it is revealed that at least three newspaper reporters in New York were appointed to state jobs by Dewey, and have been drawing salaries from that source while continuing to write "impartial" news for their papers.

Defending these Dewey appointments, Hanley made the strange argument that the "freedom" of newspaper men to "serve the state" is "one of the greatest things about the American form of government."

Most people will disagree with Hanley, Dewey and Green. A newspaperman, like "Caesar's wife," should be "above suspicion." He can't be on the "gravy train" of any political machine, and still be trusted with the important job of writing and publishing news.

—Labor

Record of Opposition

Here are some of the past policies of the American Medical Association.

• Years ago, the AMA opposed the formation of community boards of public health, and was against the compulsory reporting by physicians to a public body on communicable diseases.

• In 1921 it was in violent opposition to federal grants-in-aid to public health agencies.

• When the Natl. Tuberculosis Assn. was organized to deal with the disease as a national problem, it was initially opposed by the AMA.

• Through the years, the AMA has been consistently opposed to group practice of medicine through the voluntary organization of citizens and local physicians.

• The Mayo Clinic fought the AMA to establish itself.

• The AMA opposed Workmen's Compensation, designed to protect workers injured in industry.

• In 1929 it opposed Government medical care for veterans suffering from illness not connected with military services.

• In 1932 it denounced all group practice as communistic or socialistic.

• In 1934 it opposed the Blue Cross hospitalization plan, and several years later was indicted in the Federal Courts in Washington under the anti-trust laws for the tactics it used in opposing formation of the Group Health Assn.

• As recently as 1948, the AMA House of Delegates rejected a proposal by the Blue Shield and Blue Cross to work out a combined medical and hospitalization plan for voluntary groups.

—The CIO News